

Průzkumný žurnál

2
2000

Informační servis Informace o tom, co bylo, je a bude	2
Zadáno pro umělce O písničkách a nejen o nich	3
Výprava na Malou Skálu Jarní lezení po skalách	4
Hon na čarodějnice Pátrání po čarodějnicích na Stvořidlech	6
Dřevěný muž Reportáž z jedné šílené soutěže	7
Okénko do světa internetu Informace o využívání internetu v naší praxi	9
Ohlédnutí (4) Rozhovory s bývalými hlavními vedoucími	11
Celotáborové hry (2) Seriál o zákulisí celotáborových her	12
Bavíme se na náš účet Slavné výroky a kompromitující fotografie	14

15. dubna se Průzkumníci ocitli na Malé Skále. Počasí jim přálo a příroda byla nádherná. Reportáž přinášíme na stranách 4 a 5 a další obrázky na straně 14.

29. dubna Průzkumníci honili čarodějnice v údolí Sázavy od Světlé nad Sázavou až po Stvořidla. Reportáž najdete na straně 6 a další obrázky na straně 14. Na tomto obrázku je pověstný stvořidelský most, na kterém dostane mořskou nemoc i otrlý mořský vlk.

Pokud jste se těšili na reportáž z Jaruščiny výpravy na Macochu, tak nezapomínejte. Do tohoto čísla už se prostě nevešla, a tak si ji budete moci přečíst v dalším čísle.

V dalším Ohlédnutí na straně 11 najdete rozhovor s Kosou (obrázek z Jiříkova u Rumburku 1990).

INFORMAČNÍ SERVIS

Výpravy
24. června

Tábor
15. července - 5. srpna

invaze: 7. - 14. července
návštěvní den: 29. července

KRÁTCE

Školení

Během víkendu 7. - 9. dubna proběhlo školení hospodářů a zdravotníků klubů ČTU v Českovicích u Blanska. Zdravotníkům dopadly závěrečné zkoušky na výbornou. Tímto Syslovi a Tomášovi gratulujeme.

Volby

V sobotu 8. dubna proběhly volby zastupitelů naší oblasti do Velké rady. V průběhu voleb nevznikly prakticky žádné komplikace. Pověštinou na každou volenou funkci byl jen jeden kandidát, který vyhovoval všem zúčastněným stranám.

Velká rada ČTU - oblast Labsko-Sázavská má tedy následující složení:

Náčelník	Marian Jankulík	T. K. Průzkumník
1. místonáčelník	Jaroslav „Mrak“ Jelínek	Kutná Hora
2. místonáčelník	Tomáš „Kléma“ Gotvald	T. K. Průzkumník
Hospodář	Hana „Haňára“ Mrázová	T. K. Oregon
Revizor	Ladislav „Čert“ Vinklát	T. K. Průzkumník

600 let Církvice

20. května 2000 proběhly v Církvici oslavy založení spojené se slavnostním průvodem. Oslavy byly velkolepé, protože výročí bylo velice kulaté, celých 600 let.

Blahopřání

Dáše a Čombemu se narodila dcera Nela. Přejeme do života všechno nejlepší.

Blahopřejeme Martině k úspěšnému složení maturity.

21. století v praxi

Poslední dobou se na internetu děje spousta zajímavých věcí spojených s naším oddílem. Kromě našich stránek začalo fungovat i automatické rozesílání informací o výpravách, a to nejen ve formě elektronické pošty, ale i jako SMS zprávy na mobilní telefony. Do 21. století, což bude již téměř století informací, vstoupíme připraveni.

Podrobnosti najdete v článku na straně 9.

Výsledky 3. ročníku Nouzovské Třístovky - 2000

Dne 27. května 2000 se konal již 3. ročník závodu Nouzovská třístovka. Zdá se, že závod se již zavedl, i když trocha propagace by ještě neškodila. Nicméně internet slavil úspěch, protože se na start dostavily

dvě hlídky dokonce až z Liberce. A jak je vidět z výsledků, ostudu rozhodně neudělaly, spíš naopak.

Stopaři trofej neobhájili, zvítězila spojená hlídka Havráňata a Havranů. Na druhém místě těsně Arnika, která

si věřila na první místo, a hned těsně za ní hlídka z Liberce. Liberečáci se nechali slyšet, že příště si přijedou pro kotlík. A naši? Mohlo to být lepší.

	hlídka		body
1.	Masáž prasat SBS	Havránata / Havrani Kolín	164
2.	Míchaná vajíčka	Arnika Kolín	161
3.	Apemani	SPP Liberec	160
4.	Shooba Dooba	SPP Liberec	142
5.	XXX	Průzkumník Kolín	138
6.	Nová generace	Stopaři Kolín	136
7.	Řízci v alobalu	Průzkumník Kolín	131
8.	Ďáblové	Průzkumník Kolín	106
9.	Kanibalové	Mustang Kolín	104
10.	Eskymáci	Průzkumník Kolín	103
11.	Pomalá Rota	Eridanus Kolín	72
12.	Táborníci	Průzkumník Kolín	38
13.	Mušketýři	Arnika Kolín	16
	Rychlá Rota	Eridanus Kolín	D
	www.wrtáci.cz	Průzkumník Kolín	D
	Makroteni	Arnika Kolín	D
	Giganti	Arnika Kolín	D
	Žabaři	Havránata Kolín	D

Nouzovský Žurnál, ročník IX, číslo 2 vyšlo 15. června 2000 v Kolíně - uzávěrka 11. června 2000

foto: Šéd'a, archiv Průzkumník

číslo 3 vyjde 22. září 2000

Internet: <http://www.pruzkumnik.cz>

E-mail: info@pruzkumnik.cz

ZADÁNO PRO UMĚLCE

Folk

Každý rok na táboře se všichni účastníme večerních posezení u táborového ohně. K tomu jistě patří i zpěv oblíbených songů. Všechny ty písničky by se daly rozdělit do několika skupin. Třeba oblíbené a neoblíbené, známé a neznámé nebo staré a nové - jak chcete. Pro lehčí orientaci v té džungli textů a melodií vám nabízím svoje dělení jedné skupiny žánrů. Budeme se bavit o folku.

Folk – to slovo zná každý. Pochází z angličtiny a dá se přeložit jako „lidé“ nebo „lidový“. Pozor, neplést si s podobným slovíčkem „fork“, to znamená něco úplně jiného. Náš český folk můžeme rozdělit do několika okruhů, které se společně prolínají.

Tramprská klasika - písničky jsou většinou velmi jednoduché, snadno zapamatovatelné. Kytarový doprovod obsahuje dva až tři akordy. A právě v té jednoduchosti je síla, která zajišťuje stálou přízeň autorům, jako jsou např. Duo Červánek, Wabi Ryvola, K.T.O., Ivo Fišer, Kapitán Kid, Tony Linhart.

Country - styl pocházející z Ameriky od kovbojů s kytarou. Poznáte ho podle typických nástrojů jako jsou banjo, housle nebo foukací harmonika. Naši countrymani jsou Michal Tučný, Věra Martinová, Rangers, Greenhorns, Fešáci, Jakub Smolík, Tomáš Linka, Jiří Brabec, Mirek Hofman.

Bluegrass („modrá tráva“) - mladší bratr rozšířené country. Oproti coun-

try je mnohem rytmičtější a živější. Ti, co se dají na hru bluegrassu, nejsou žádní šumaři, ale pořádní muzikanti zaměřeni na hudební dokonalost - Robert Křesťan a Druhá tráva, Cop, Poutníci.

Folkoví písničkáři - těmto jde hlavně o slovíčka příběhů, které se staly nebo se mohou stát. Až na výjimky tady najdeme spojení příjemných melodií s texty, které nás dokáží oslovit. Jako příklad bych uvedl píseň Rosa na kolejích od Wabiho Daňka, která byla považována za neoficiální hymnou všech trampů. A nemusí se zpívat jen o přírodě (Pražce od Pavla Dobeše). Další nepřehlédnutelní jsou Jan Nedvěd, Ivo Jahelka, Jaroslav Samson Lenk, Pepa Streichl.

Protestsong - zástupci této skupiny chtějí svými texty posluchače zburcovat a upozornit na to špatné mezi námi. A právě proto, že se protestsongy váží především k chmurným událostem, nezískaly si nikdy masovou oblibu a jsou spíše pro užší okruh přemýšlivých posluchačů. Nejznámější je Karel Kryl, Jaroslav Hutka, Vladimír Merta a Vlasta Třešňák.

Moderní popfolk - je asi nejnovější odnož folku. Můžeme v ní slyšet klávesy, bubny, smyčce a dechové nástroje, které samozřejmě na táboře nemáme. Takže naše podání by se mohlo zdát ochuzené a naopak originální znění byste v rádiu ani nepoznali. Autorům podle mě jde o celkový soulad než o klasické drhnutí strun. Takovým vizionářem je Jarek

Nohavica, Karel Plíhal, AG Flek, Vlasta Redl, Slávek Janoušek a další.

Lidový folk - nezaměňovat s folklórní hudbu. Interpreti pro své i přejaté písně hledají inspiraci v lidové tvorbě hlavně na Moravě a v jižních Čechách. Sem patří Nezmaři, Pavel Žalman Lohonka, Fleret, Hana a Petr Ulrichovi, Klíč.

O to, aby se nám folk nevytratil z paměti, se starají každoroční folkové festivaly. K těm nejznámějším patří Porta, Zahrada, Folkové prázdniny v Telči, Svojsický slunovrat nebo bluegrassové Jamboree. Vřele doporučuji některý navštívit.

A následující řádky budou pro ty, kteří cokoliv, kde není slyšet temné dunění basů a ohlušující rachot bubnů, nepovažují za hudbu hodnou jejich reproduktorů.

Světová rocková hudba

Dějiny rockové hudby se začaly vyvíjet po druhé světové válce, kdy hudbě vládly především velké swingové bigbandy. Postupně je začaly předhánět mladší formace hrající tehdy módní rock `n` roll. Zeštíhlením těchto kapel na kytary, basu, klávesy a bubny a postupnou elektrifikací většiny nástrojů vznikl fenomén 2. poloviny 20. století - **rock**.

Následující zajímavá tabulka mapuje vývoj světové rockové scény od počátku po 90. léta.

V jednotlivých sloupcích jsou napsaní autoři, kteří v daném období udělali největší díru do světa.

Rozloučím se řečením:

„Dobrý umělec kopíruje, ten nejlepší krade.“

připravil Tom

Rockové kapely v datech				
	1960	1970	1980	1990
Rock s flitry	Velvet Underground	David Bowie Queen	Roxy Music Kiss	Suede Smashing Pumpkins
Hard rock	Led Zeppelin Eric Clapton	AC/DC Deep Purple	Def Leppard Guns 'N Roses	Living Colour Stone Temple Pilots
Hrdinové stadionů	Chicago	Fleetwood Mac Boston	Eric Clapton The Police	Eric Clapton U2
Jeviští dáblové	Rolling Stones Rod Stewart	Eric Clapton	Bon Jovi Van Halen	Black Crowes B - 52s
Králové písně	Beatles	Eagles Steely Dan	XTC Squeeze	Soul Asylum Cranberries
Zklamáná mládež	Who	Clash	Replacements	Pearl Jam
Punk	Stooges Iggy Pop	Ramones Patti Smith Sex Pistols	X Melvins Husker Du	Nirvana Babes in Toyland Rage Against the Machine
Poprock	Beach Boys	Jackson 5 ABBA	Michael Jackson Bangles	Janet Jackson Urge Overkill
Acid rock	Jimi Hendrix	Robin Trower	Pink Floyd	Lenny Kravitz
Funk	Sly and Family Stone James Brown	Parliament Funkadelic Rick James	Prince	Porno for Pyros Red Hot Chili Pappers
Hippies	Grateful Dead	Grateful Dead Crosby, Stills & Nash	Grateful Dead	Grateful Dead Blind Melon
Angažovaní	Bob Dylan Neil Young	Elvis Costello	U2 Bruce Springsteen	R.E.M.

VÝPRAVA NA MALOU SKÁLU

V sobotu 15. dubna pořádal výpravu Šed'a. Zprvu měl sice obavy, jaké bude počasí, protože toto aprílové období často bývá ve znamení návratu zimy. Jenže rok 2000 není skoupý na překvapení, aspoň co se počasí týče. Po zimě, kdy se střídali sníh, déšť a vítr, přišlo jaro a zrovna v polovině dubna. Podle poslední předpovědi počasí to vypadalo, že pláštěnky bude potřeba zaměnit za opalovací krémy.

Na nádraží dorazilo 6 vedoucích a 16 dětí. Určitým překvapením byla účast Klavíďa, kterého na výpravě už dlouho nikdo neviděl.

„Asi ho vyhodili z domova,“ konstatoval Šed'a.

Cílem výpravy byla Malá Skála. Průzkumníci se vydali vlakem v 7:20 z kolínského nádraží. V Bakově nad Jizerou přestoupili na vlak z Prahy a cesta probíhala dále bez potíží až do Turnova. Zde se vlak dělil na dvě části. Jedna do Liberce, druhá do Tanvaldu přes Malou Skálu. Záhy se ukázalo, jaké mají Průzkumníci štěstí, že nemusejí přestupovat. Do zbylých tří vagonů vlaku se začalo hrnout velké množství lidí a panovaly obavy, že se do vlaku ani nevejdou. V době, kdy měl vlak odjet, ještě byli lidé venku a tlačili se dovnitř.

Konečně se podařilo zavřít všechny dveře a výpravčí dal pokyn k odjezdu. V zápětí se ukázalo, že sestava motorový vůz a dva přívěsné vozy není na takový nával vhodná. Motor burácel, z výfuku se kouřilo, ale vlak jen velmi zvolna opouštěl turnovské nádraží. Chtělo to ještě zezadu zatlačit. Vlak se sunul rychlostí splašeného hlemýždě do zastávky Dolánky, kde opět několik minut trvalo, než někteří cestující vystoupili a další nastoupili. Pak opět následovala zoufalá snaha o rozjezd. Vlak se

konečně dosunul na nádraží v Malé Skále a vyvalily se z něj davy turistů.

„To jsem netušil, že to tady bude takový maso,“ kroučí hlavou Šed'a, ale když viděl, že davy proudí především na druhou stranu řeky Jizery na Panteon, uklidnil se.

Průzkumníci se vydali do kopce a po několika metrech se jim otevřel nádherný výhled na Malou Skálu v údolí Jizery. To bylo něco pro fotografy. Jaruška, Blond'ák a Ještěr se vytasili se svými fotoaparáty a už cvakaly spouště. Šed'a samozřejmě točil.

„Ten barák bych zboural,“ zlobí se Blond'ák. „Kazí mi záběr.“

Pak stoupali dál, až se dostali do skal. Vnořili se do skalního bludiště a na nejbližším slunném místě se zastavili na svačinu. Vládla pohoda. Někteří pozorovali z blízké vyhlídky dalekohledem Ještěd, jiní lezli po skalách, i když jim to vedoucí neustále zakazovali a někteří jen tak seděli a vyhlíželi se na sluníčku.

Blond'ák si hraje na Tarzana a chystá se skočit z jednoho balvanu na druhý.

„Šed'o, lékárníčku! Náplast!“ volá Jaruška preventivně.

Blond'ák se odrazil, chvíli letěl vzduchem a vzápětí přistál na balvanu.

„On si nerozbil čumec?“ diví se Jaruška zklamaně. „Tak teď aspoň

Úchvatný výhled, v pozadí Ještěd

zakopne,“ dodává s nadějí v hlase.

Blond'ák jí ale takovou radost neudělal.

Průzkumníci pokračují dál. Následují další vyhlídky, kde se ale překvapivě ukazuje, že Blond'ák a Ještěr jsou trochu nesví.

„To nejsou závratě,“ oponuje Blond'ák. „Já prostě tomu zábradlí nevěřím.“

V jeskyni je mu znatelně lépe a s chutí nastavuje obličej vodě kapající ze skály. Jestli to ovšem byla voda.

Pokračují dál a cestou potkávají tvář vytesanou v kameni připomínající nějakého bůzka.

„Já si na něj sáhnou pro štěstí,“ hrne se k bůzkovi Katka.

„Jen si klidně sáhni,“ pobízí ji Jaruška a dodává: „To je démon smůly.“

„No počkej,“ zlobí se Katka, protože už si stačila sáhnout.

Průzkumníci se dostávají až na místo zvané Kalich, kde je památník pobělohorského odboje. Zde se prý skrývali čeští bratři před katolickým

Vstup do skal

Typické tvary pískovcových skal

Démon smůly

Ještěř padá vysílením

pronásledováním. Průzkumníky ovšem nikdo nepronásleduje, a tak opět lezou po skalách. Pozornost přitahuje šikmý balvan. Jaruška na něj zkouší vyběhnout, ale smeká se jí noha a výsledkem je odřené koleno. Zkouší to Ještěř a na druhý pokus se mu daří vylézt až nahoru. Dolů sjíždí na bobku, až se mu kouří od podrážek. Zkouší to i Katka, ale sjíždí už od poloviny, i když se jí Jaruška snažila podržet.

„To je strašnej pocit, fuj,“ stěžuje si Katka.

„Já polezu po hraně,“ rozhoduje se Jaruška pokořit balvan.

„Já tě podržím,“ nabízí se Katka.

„Ne, ty mě nedrž!“ odmítá Jaruška rezolutně, ale vzápětí už volá o pomoc.

Nakonec se s Katčinou pomocí dostává zpět.

Mezitím několik slídlů nachází v nedaleké roklí zbytky sněhu, takže

o zábavu je postaráno. Katka má sních za krkem a ještě níž a není sama.

Čas utíká, a tak Průzkumníci pokračují dál na zříceninu hradu Zbirohy. Zde je přestávka na oběd, kterou mnozí využívají k podrobné prohlídce hradu. Je zde zachována i místnost tesaaná ve skále. Ještěř zkouší akustiku a notuje „Kdož sú boží bojovníci“. Husitský zpěv byl zřejmě účin-

nější, protože před Ještěřem nikdo neprchá a nikdo se ho nebojí.

Klavíďo a Igrid si zatím našli originální hru. Útočí na nic netušící oběť s pokřikem „Kobra!“ Pokud je ale na blízku Ještěř nebo Blondák, je náhle z kobry takhle malinkatý zcela neškodný slepýš.

To už je ale nejvyšší čas se vydat údolím Jizery do Turnova na vlak. Ukazuje se, že dnešní děti nejsou moc zdatnými chodci a pořád si stěžují, že už je bolí nohy. Jen se ale někde zastaví, už vymýšlejí skopičiny. Je však pravda, že někdy jsou jim vedoucí vzorem. Jaruška chvíli cvičí na dřevěné závoře, než ji z ní sklepe Krtek. Po ní to zkouší Honza Ch., ale nedaří se mu. Svádí to na těžký batoh.

To už přichází Blondák a ani on se nechce nechat zahanbit. Jenže kamarád Ještěř ho chytá za nohy, takže Blondák bezvládně visí přes závoru.

Ještěř sjíždí z balvanu

Jaruška leze na balvan, Katka ji jistí

Ještěř drží Blondáka, Blondák drží Jarušku, která na něm visí

Jaruška se mu směje. To si Blondák nenechá líbit a chytá ji za nohy. Jaruška na něm visí a všichni čekají, kdy to závora nevydrží a rupne. Blondák Jarušku pouští a snaží se vyklouznout Ještěřovi, ale nedaří se mu.

„Já ti pomůžu spadnout,“ nabízí se Blondákovi Jaruška a vlepi mu dvě přátelské facky.

Následuje vzájemný výprask. Ještěř už to přestává bavit a překulí Blondáka přes závoru. Blondák sedí na zemi a nepřilíš nadšeně se tváří do objektivu kamery. Šéd'a je ve střehu.

Nakonec se do Turnova dostávají včas a v 16:00 odjíždějí vlakem. Vyšlo to všechno akorát. Obloha se zatahuje a prší. To už ale nikomu nevadí a všichni mají dobrou náladu. A přece bylo možné v Kolíně slyšet určité výhrady. Někteří mladší účastníci výpravy si stěžovali rodičům:

„Oni mě nutili chodit pěšky!“

Zřícenina hradu Zbirohy

Byla sobota 29. dubna, a to je nejvyšší čas najít nějakou čarodějnici, aby bylo následující večer co upalovat. Výpravu nazvanou Hon na čarodějnici zorganizovaly osoby nad jiné povolané, Šárka a Káťa. Průzkumníci se podle instrukcí vydali vlakem do Světlé nad Sázavou.

Problémy začaly už na nádraží. Spousta lidí, v provozu jen jedna pokladna. Fronta až ke dveřím a vlak měl odjet za 10 minut. Bylo to napínavé. Průzkumníci čekali ve vlaku, jestli pojedou s lístky nebo bez nich. Sysel přemýšlí, jestli zapůsobí na výpravčího, aby počkal. Naštěstí to dopadlo dobře. Lasse a Blondřák s lístky naskočili do vlaku těsně před odjezdem.

Vlak byl plný, a tak stáli v chodbičce a koukali z oken. Vlak zastavil ve stanici. Vagón s Průzkumníky přímo u cedule Příjezd.

„Vesnice Příjezd?“ diví se Ferča. „To je blbý jméno.“

Podářilo se jí tak přejmenovat Čáslav.

Vystoupili ve Světlé nad Sázavou a hon na čarodějnici mohl začít. Šlo to ale ztuhla. Zprávy byly šifrované a luštiči pomalí. Nakonec se ale podařilo a vydávají se po proudu Sázavy.

Vystoupali na skály nad Světlou. Tomáš se rozhlíží po krajině, zatímco Blondřák si hraje na hrdinu.

„Skáču!“ vykřikl a skočil.

„Konečně,“ konstatovala suše Zuzka.

Blondřák samozřejmě skočil jen na nižší skálu, která byla schovaná pod převisem. Zklamání ostatních, když to zjistili, bylo veliké.

U Mrzkovic cesta vede přímo k Sázavě. Slon s Tomem vzpomínají na minulý týden, kdy se účastnili akce Dřevěný muž, a právě zde začínala vodácká etapa.

„Ještě tady to bylo dobrý,“ komentuje své pocity Slon a pokračuje k vodě. „Tady taky. Tady už to bylo horší. A tady už bylo zle,“ řekl, když došel přímo na břeh.

Sázava se zde tváří celkem nenápadně, ale pár osamocených balvanů dává tušit, že Stvořidla s obávanými peřejemi jsou nedaleko.

Tomáš dělá ramena, že se vykoupe, a hrne se k vodě. Na břehu se ale

HON NA ČARODĚJNICE

29.4.2000 STVOŘIDLA

zastavuje a nerozhodně se obrací. To je ale situace jako stvořená pro Slona.

„Fuj! Je to srab!“ křičí na celé kolo.

„Aspoň si tam stoupnu teda,“ uvolil se Tomáš, aby nevypadal tak hloupě.

„No jo, dělá vlny a nic!“ pokračuje Slon.

Tomáš nakonec zašel tak daleko, že byl ochoten si sundat kraťasy a ponořit se do vody. To už mu ale odpustili. Voda byla opravdu studená. Mezitím mu Blondřák sebral boty, drží je za tkaničky a hraje s nimi loutkové divadlo.

„Tak co Tomáši, jak se máš? - Dobře, ale trochu mě bolejí nohy, ani je necejtím,“ mluví při tom.

Blondřák hraje s botami loutkové divadlo

Objevují se první peřeje a Slon líčí svoje zážitky z lodi. Přímo hororové téma. Kousek za Smrčnou se zastavují na svačinku. Tomáš zase leze do vody a brodí se na balvan uprostřed řeky. Když tam dolezl, zavolal na svoji sestru: „Kačko, přines mi sem svačinu!“

Vzápětí konstatuje:

„Tady je to podělaný od ptáků, to je teda idyla.“

Zatím Blondřák objevil na břehu kus utrženého plata a zkouší na něm jet jako na voru.

„Plave!“ hlásí za chvíli hrdě.

„Stojíš na šutru, ty strejdo,“ odhalil ho Slon nemilosrdně.

Blondřák se tedy nechal od Tomáše odtlačit na hloubku a začal boj s živlem. Těžko se to popisuje, to se musí vidět.

Po svačině pokračovali dál podél Sázavy. Kde se vzali, tu se vzali, na jednu se objevili komáři.

„Kdo sem přitáh ty komáry?“ zlobí se Blondřák.

Všichni se ohánějí a plácají, posléze však rezignují. Komárů je přehledně. co je to platné, že jednoho zabijete. Vstanou noví bojovníci.

Konečně uprostřed stvořidelských peřejí se objevují dvě velké a jedna malá čarodějnice (Šárka, Káťa a Bára). Výprava je u konce a zbývá jen nalézt figurku čarodějnice a odvézt si ji s sebou jako trofej. Čarodějnice byla tak hezká, že ji neupálili, ale pověsili v klubovně na strop na ozdobu.

Tomáš tlačí vor s Blondřákem na hloubku

Takhle to vypadá, když to funguje

DŘEVĚNÝ MUŽ

Slonova a Tomova reportáž ze zběsilé akce

V sobotu 22. dubna 2000 se konal v nádherné krajině Posázaví 5. ročník neobvyklého závodu s názvem Dřevěný muž 2000. Z akce tradičně pořádané vodáckým klubem QaK Zásmuky vám přinášíme následující reportáž.

Vlastně jsme vyrazili naslepo v očekávání, co nás asi čeká. Z kusých informací se podařilo zjistit, že půjde o jakýsi triatlon - jízdu na kole (37 km), sjezd stvořidelských peřejí na kánoji (7 km) a krosový běh neurčité délky.

Ráno v 7:30 se celá ekipa tvořená závodníky týmů T. K. Průzkumník, Fat Rollers a servisním doprovodem schází na hlavním nákladišti sportovního materiálu v Hlubokém Dole. Až tam, s pocitem žokeje čekajícího na koně, který na něj zbude, spatřujeme superloď, s níž máme zdolat druhou část závodu.

Na místo srazu - náměstí Uhlířských Janovic - dorážíme včas. Jako první. K našemu údivu tu nejsou pořadatelé. Opravdu nejsou. Další vozidla s bicykly a kajaky na střechách smývají pocit, že jsme oběť vypečeného žertíku. Pořadatelé dorážejí jako poslední, ale v dobré náladě a s rozpitým sudem piva na přívěsu. Vědí přece, že bez nich začít nemůžeme. Na křižovatce nad Sudějovem považované za start závodu platíme startovné. Dostáváme startovní čísla. Slon odchází s číslem 53 a Tom 52. Čísla to jsou docela vysoká, ale vůbec nenaznačují nic o počtu účastníků. Číslice 1 – 50 prostě nebyly. Mezi půl desátou a desátou probíhají poslední technické úpravy, rozdvájí se taktické pokyny, davy šílí. Tom na poslední chvíli odmontovává z tatínkova kola, co se dá. Blatníky následuje nosič a s ním vše nepotřebné, co by mohlo během cesty ubírat zbytků sil. Je třeba poznamenat, že od Tomova návratu z Německa, kde byl s firmou VM Trans na výletě, uběhly necelé 2 hodiny a na okolí působí značně nevypalé.

Kolem desáté hodiny startovní horečka vrcholí. Přichází povel: „Ke strojům!“, který následuje hromadné focení a start. Závodníci se formují do malého pelotonu. Již od začátku se jede v nečekaném tempu. Na to, že se mělo jednat o sranda závod, se

Slon na svém kole zadýchává již po 3 kilometrech, Tom při sjezdu z kopce málem v zatáčce opouští silnici. Jediné štěstí, že oba vůbec netuší profil trati. Kilometry odlupují falešnou slupičku jejich formy. Slonovi to sice šlape dobře, ale horské kolo má na silnici své limity. Technický doprovod v podobě Tomových rodičů dokumentuje jejich snažení na video. Radši to ani nechtějte vidět.

Zákeřný úsek čeká těsně za Ledčí nad Sázavou. Většina závodníků je zde se silami u konce a těžké stoupání v místě, kde by ho nikdo nečekal, dobíjí i ty nejvytrvalejší. Závěrečný sjezd si většina pamatuje jen matně. Slonovo čtvrté a Tomovo sedmé místo je myslím dobrý výkon na jejich netrénovaná těla.

Po dojezdu cyklistické části závodu a vcelku dobrým umístěním oba dva naši borci čekají na druhou část. Sjezd Sázavy v úseku Mrzkovice - Stvořidla. Slon si zatím dělá ze všeho sranda a snaží se tak nenápadně zamaskovat svůj strach z vody. Tom přichází s myšlenkou:

„Půjdeme si to před startem aspoň trochu zkusit, ne?“

Slon ji zavrhuje s tím, že teď se se to stejně naučí.

Do startu zbývá 5 minut a naši závodníci v super výbavě zapůjčené kolínským Gymnáziem (díky) vstupují neohroženě s lodí do vody. Nastávají první problémy. Slon zjišťuje, že v žádném případě nedá nohy pod sebe do lodě. Tom na tom není o moc lépe, ale nakonec je pod sebe přece jen nasouká. Slon dává na radu jednoho z pořadatelů:

„Tak si ty nohy nech venku ve vodě.“

Sázavská studená voda má bla-

Takhle to vypadá docela jednoduše, i když kameny vzbuzují respekt

hodárný účinek. Po několika minutách cachtání se ve vodě i Slon nakonec zakleká do lodí jako správný vodák. Na rozdíl od Toma je v jeho očích nepředstavitelná hrůza a strach z toho, že se s lodí někde otočí a on nebude moci ven. Naše dvojice, tedy spíše Slon, se stává zdrojem pobavení a úsměvů na tváři pro všechny diváky. A už je odstartováno. Pro vodácké závody naprosto neobvykle a to hromadně.

Slon to komentuje slovy:

„Tome, já si tady sednu a ty mě dovezeš do cíle, jo?“

Tom se na to netváří nijak nadšeně. Během pár minut mizí většina ostatních závodníků daleko vpředu. Na konci zůstává loď našich takyvodáků. Ti začínají bojovat více o své holé životy než s ostatními závodníky. Mlčením přejdeme to, že se třikrát udělali, i když v jednom případě by se dalo diskutovat o tom, že to nebylo jejich vinou. S naprostým vyděšením a hrůzou v očích přijíždí

Slon s o poznání klidnějším Tomem k závěrečné rovince před stvořidel-
ským mostem s pocitem, že jsou úpl-
ně poslední. Netuší však, že plující
loď dnem navrch, kterou míjejí, patří
též k jejich závodu, a tak s ohrom-
ným nadšením proplouvají cílem na
krásném předposledním místě. Co
naplat, Průzkumník nikdy vodáckým
klubem nebyl a asi nebude.

Jediné štěstí, že je 25°C na slun-
níčku. Věci našim závodníkům rych-
le schnou a oni se psychicky přípra-
vují na závěrečný běh. Nikdo ovšem
přesně neví, jak dlouhý vlastně má
být. Odhady se liší velmi. Od 10 km
po pár set metrů.

V momentě, kdy je před startem
popisována trať a závodníci se
dozvídají, že krosový běh není delší
než 350 metrů, je Slon někde úplně
jinde. Vy, kteří ho dobře znáte, jistě
tušíte, že na blízském WC řeší akutní
potřebu. Na start přichází prakticky
na poslední chvíli.

Ihned po odstartování vyráží
smečka závodníků do prudkého kop-
ce k první kontrole. Tom k ní dobíhá
mezi prvními. Slon, který si stále
myslí, že běh bude dlouhý alespoň
3 km, jen zírá, jakým tempem všichni
vyrazili. Po krátké rovince, kde se
Tom dostává do čela, závodníci sbí-
hají k Sázavě. Druhý a zároveň po-
slední kontrolní bod je na kameni
v řece. Od něho je již vidět do cíle.
Slon již začíná chápat, že jeho před-
stava vytrvalostního běhu je ta tam.
Tom mezi tím již skáče do vody a

brodí se ke kameni. Odtud finišuje do
cíle, kde se stává vítězem této disci-
plíny. Slon dobíhá s davem jako šestý.
Závodníci si s rozpačitými pocity
odcházejí k pořadatelům pro buřty,
aby jejich opékáním zkrátily čas na
vyhodnocení.

Těsně před čtvrtou hodinou při-
chází na řadu poslední disciplína. Čá-
ra. Ano, čára, ta dětská hra, kdy se
hází mincí k nakreslené čáře. Ta má
rozřadit závodníky se stejným po-
čtem bodů. Slon je mezi nimi. Při-
znejme si, že v mládí toho určitě dě-
lal hodně, ale penězi na čáru určitě
neházel. Končí ze skupiny, se kterou
bojoval o umístění, na posledním
místě.

Způsob hodnocení celé soutěže

byl velice prostý. Pouhý součet pořá-
dí v jednotlivých disciplínách. Zá-
vodník s nejnižším součtem se stává
vítězem. Slon v celkovém pořadí
končí na 10. místě a Tom na pěkném
4. místě. Po vyhlášení výsledků se
oba shodují, že tak krásného počasí
je třeba správně využít, a vyrážejí na
kolech do Nouzova, kde se právě ko-
ná družinová výprava Myšek.

Sečteno a podtrženo. Tento den
jim přinesl 93 km jízdy na kole, 7 km
lodí a 300 metrů běhu. Oba dva to
přežili a jedno je jasné. Příští rok se
zúčastní znovu. A určitě ne sami, za-
čali již očkovat Blondáka, Buggyho
a mnoho dalších. Chcete-li se přidat,
pojeďte s nimi. Dáme vám o akci vě-
dět.

Kdo má čas kochat se přírodou, má na co se koukat

OKÉNKO DO SVĚTA INTERNETU

aneb co je nového na našich WWW stránkách Novinka letošního jara e-mailové konference

Vy, kteří jste pravidelnými návštěvníky našich klubových stránek, které se nacházejí na adrese <http://www.pruzkumnik.cz>, jistě nepohrdnete malým přehledem, co všechno nového na našich stránkách najdete. Pro neznalé to bude otevření okna poznání do říše kouzel, snů a přání.

Vezměme to po pořádku. Malé leč významné změny dostal vzhled úvodní internetové stránky klubu. Přibyly některé nové rubriky. Zmíníme se především o těch, do kterých můžete zasahovat právě vy, čtenáři.

„Vzkazy čtenářů“

Stránka, na které můžete zanechat vzkaz pro ostatní kamarády, neboť zprávička, kterou napíšete, na ní samozřejmě zůstane. A mohou si ji přečíst kamarádi kdekoli po světě. Takto se nám již ozvalo i několik skoro ztracených bývalých členů klubu. Doufáme, že mnozí z nich se ještě ozvou.

„Vyhledávání adres“

Nemůžeme zapomenout na stránku pro vyhledávání e-mailových adres členů klubu. Pokud si chcete přes internet dopisovat s někým z vedoucích či dětí z oddílu, určitě sem zavítejte. Po zadání části jména vám náš server (chytrý to počítač) odpoví, zda ve svém seznamu našel vámi požadovaného člověka. Pokud ano, hned vypíše jeho adresu, kam mu můžete přes internet napsat. A je již na vás, jak s ní naložíte. Jedno vám prozradíme již nyní. Prakticky již všichni vedoucí mají svoji vlastní e-mailovou adresu (vesměs ve tvaru prezdivka@pruzkumnik.cz). Pokud jste se právě stali nově členem velké rodiny uživatelů internetu a máte zájem získat také takovou adresu, napište nám na info@pruzkumnik.cz a určitě to nějak zařídíme.

„AKCE klubu“

S „emajlováním“ souvisí další horká novinka na našich stránkách - „AKCE klubu“. Doufáme, že se nejdná pouze o výkřik do tmy a že námi nabízená služba nezmizí v propadlšti dějin. Podle posledních informací se zdá, že nikoli, protože

vedení klubu tuto formu předávání informací podporuje, takže by se už nemělo stávat, že se informace do sítě nedostanou.

Jak to všechno začalo?

Leností. Lenost hýbe světem. Jistě se vám nejednou stalo, že se vám na schůzce nechtělo psát, kdy a kam je výlet či jiná akce, nebo jste na schůzku nemohli přijít a horko těžko sháněli více podrobností. Autoři stránek <http://www.pruzkumnik.cz> se proto rozhodli, že v rubrice „*Koná se právě teď*“ budou zveřejňovat všechny podrobnosti o klubových akcích. Takže i vy můžete snadno zjistit, kdy že je sraz na výlet a co vše si s sebou máte vzít. Vzhledem k tomu, že i my autoři uznáváme, jak je to moc práce, stále se někam dívat, zda zase někde něco nepřibylo, přicházíme s další možností. Nechte si tyto krátké zprávičky zasílat jako e-mail do vaší schránky, či máte-li mobilní telefon jako SMS-ky. Už se vám nestane, že o něčem nebudete vědět. Ba naopak, mnohdy se k vám informace o připravovaných akcích dostanou dříve než k ostatním.

A jak to vlastně funguje?

Vezměme příklad. Klub se rozhodne, že uspořádá výlet. Stanoví se sraz a všechny ostatní podrobnosti. Tyto informace korespondent (někdo z vedoucích, kdo má přístup k internetu) napíše na WWW stránku do rubriky „*Koná se právě teď*“. Jakmile je zprávička dopřána a zobrazena na WWW stránce, okamžitě se rozešle všem lidem, kteří jsou členy e-mailové konference „AKCE klubu“, elektronickou poštou (o konferencích budeme povídat ještě dále). Též je poslána SMS-ka lidem, kteří o to stojí, na mobilní telefon. Vezmeme-li to časově, řekněme, že se v 19:00 na poradě vedoucích dohodnou podrobnosti o výletu. Někdo z vedoucích přijde večer domů třeba ve 22:00, pustí svůj počítač a na WWW stránku přidá zprávičku o právě připravené akci. Do pár minut přijde do poštovních schránek všech zúčastněných dopis o tom, kdy a co se děje. Vlastníci mobilních telefonů mohou okamžitě číst SMS-ku.

Uznáváme, že je to je šilené a jistě by na to hoši z Rychlých šípů koukali dosti nevěřičně, ale funguje to.

Co když ale ... ?

Takhle asi začíná otázka šťouralů. Co když si ale ze mě někdo cizí udělá srandu a pošle mě na akci, která se vůbec nekoná. Proti této variantě jsme se zabezpečili. AKCE mohou přidávat pouze vybraní členové klubu, kteří se musí předem do systému přihlásit a zadat své heslo. Na stránce i v e-mailu si pak můžete přečíst, kdo jednotlivou zprávu zapsal.

Heslo dne - konference

A co je to ta konference? To budu muset někam chodit?

Slovo konference zní dosti významně a složitě, to uznáváme. Za chvíli pochopíte, že je to jen taková zástěrka hrozně jednoduchého figlu. E-mailová konference je způsob, jak mohou větší počty uživatelů internetu spolu diskutovat na předem dané téma. Princip je opravdu jednoduchý.

Předvedeme si to na příkladu naší konference, kterou jsme nazvali „AKCE klubu“. Na našem serveru je spuštěn program, který umí komunikovat s Vámi uživateli. Jeho jedinou funkcí je vzít všechnu poštu, která přijde na adresu akce@pruzkumnik.cz, uložit ji do archivu a rozeslat všem členům konference. V praxi to znamená, že kdokoliv, kdo napíše dopis na adresu akce@pruzkumnik.cz vlastně posílá dopis skupině lidí, kteří o zasílání těchto zpráv mají zájem. Pokud i vy máte zájem stát se členy této skupiny, můžete se do konference přihlásit. K přihlášení do té naší můžete využít dva způsoby. Jednak přes WWW stránku „*Koná se právě teď*“, kde napíšete svou e-mailovou adresu. Nebo standardním způsobem, jakým se přihlašuje do všech konferencí, které na internetu běží - pomocí e-mailu. Vězte, že konferencí a především témat, o kterých se mluví, je opravdu hodně. Najdeme konference o vědě, programování, cestování, ale i o háčkování, vaření a mnohém dalším. Najdete i urputné debaty o Simpsonových, vtípech a všem možným.

Jak se přihlásím či odhlásím pomocí e-mailu

Již v úvodu o konferencích jsme si řekli, že vy uživatelé komunikujete s programem, tedy strojem. Nikoliv s konkrétní osobou. Má to jednu výhodu, stroj na vás čeká a vyhoví vám 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Znamená to však, že si s ním musíte psát jednoduše, tak aby vám rozuměl.

Přihlášení provedete tak, že pošlete jednoduchý dopis na adresu listserv@pruzkumnik.cz (to je právě adresa stroje, který naše konference spravuje). Do těla dopisu napíšete SUB AKCE. Zdůrazňujeme, že slova SUB AKCE píšeme do těla dopisu nikoliv do řádky označované jako subject (předmět). V těle dopisu bude pouze SUB AKCE a nic víc, tedy ani podpis. Do několika minut vám náš server odpoví. Zašle vám podrobnosti o konferenci a zařadí vás do seznamu lidí, kterým posílá dopisy od ostatních.

Odhlášení. Nechcete-li, aby vám náš server zasílal dopisy na téma „Akce klubu“ stačí opět již zmíněnému serveru (listserv@pruzkumnik.cz) napsat UNSUB AKCE a on vás vyškrtne ze seznamu a rozloučí se s vámi. Tento způsob odhlášení je standardní. To znamená, můžete jej využít i v jiných konferencích, které v životě potkáte. Jediné co se bude lišit, bude adresa konferenčního serveru.

Vypadá dosti hloupě, amatérsky a trapně, když pošlete dopis všem členům konference, ve kterém bude stát: „Může mi, prosím vás, někdo poradit, jak se odhlásím?“

Program, který s vámi komunikuje, rozumí ještě několika dalším příkazům. Ty nebudeme popisovat. On vám je e-mailem napíše sám, pokud jej o to požádáte. Jak to udělat? Stačí na již omílanou adresu listserv@pruzkumnik.cz zaslat dopis s textem HELP, nemusíme snad zdůrazňovat, že píšeme pouze slovo HELP a nic víc.

Kdo všechno může být členem konference?

Do konference „AKCE klubu“ se může přihlásit kdokoliv. Stačí, pokud se bude držet stanovených pravidel pro diskusi - „Konference je určena k informování jejích členů o akcích klubu, reakcím na již proběhlé akce a vše, co má co do činění s děním v kolínském tábornickém klubu Průzkumník.“ Více v uvítacím dopise, který vám bude zaslán po přihlášení.

V této době má konference Akce asi 30 členů a jedním z nich je i náš WWW server, který do ní zasílá zprávy o konaných akcích. Chcete-li tedy dostávat upoutávky na akce je třeba být členem právě této konference.

Důležité upozornění na standardní nastavení konferencí. Pokud využijete možnosti „odpovědět“, která je ve většině slušných poštovních programů, je adresa pro odpověď opět nastavena na seznam všech účastníků. Vaši reakci si přečtou všichni členové konference. Pokud chcete psát soukromě svůj názor pisateli příspěvku, nezapomeňte změnit adresáta. Jinak si váš soukromý dopis přečte hromada lidí.

„VEDENÍ klubu“

Další konferencí, která je na rozdíl od „AKCE klubu“ NEVEŘEJNÁ (to znamená, že se nemůže do ní přihlásit jen tak někdo, ale pouze ten koho schválí hlavní vedoucí klubu) je „VEDENÍ klubu“. Tato konference slouží především pro interní potřeby vedení našeho oddílu a jejími členy se mohou stát pouze vedoucí klubu. Příspěvky se zasílají na adresu vedeni@pruzkumnik.cz.

Pár slov na závěr

Na stránkách klubu přibývají dnes a denně články v jednotlivých rubrikách, takže při každé vaší návštěvě objevíte něco, co jste ještě nečetli. Přibývají články především v rubrikách „Nouzovský Žurnál“, „Tábornická praxe“ a dalších. Stručný přehled novinek naleznete s odkazy vždy v rubrice „Zajímavosti, drby a klepy“.

Na závěr bychom trochu přeformulovali Blondřákův výrok ze „Vzkazů čtenářům“.

„Můžete zavírat oči, strkat hlavy do písku, ale internetu se neubráníte. Jednou ho stejně budete muset, ať chcete či ne, využívat. Buď na to budete připraveni a vybaveni zkušenostmi z našich stránek, anebo se budete drbat na hlavě a divit.“ A proto vzhůru k objevům a experimentům. Budete-li mít kdykoliv problém při vaší práci v síti internetu, napište nám na info@pruzkumnik.cz a my se vám pokusíme poradit, jsme tu přeci od toho.

Správným začátkem pro vás je adresa <http://www.pruzkumnik.cz>.

CBA

autoři www.pruzkumnik.cz

Slovníček pojmů

- ♦ *poslat e-mail (e-mailování, „mejlování“ a podobně)* - využívání jedné ze služeb internetu - elektronické pošty
- ♦ *server* - chytrý program, který je spuštěn na počítači, který čeká na vaše přání (z anglického slova sluha)
- ♦ *konference* - způsob debaty vedené pomocí e-mailů na dané téma prostřednictvím internetu
- ♦ *SMS-ka* - krátká textová zpráva, kterou je možné zasílat na většinu mobilních telefonů
- ♦ *subject (předmět)* - krátká charakteristika e-mailu

OHLÉDNUTÍ (4)

Rozhovor s Kosou

Kosa byl několik let hlavním vedoucím oddílu po Máčkovi. Rozhovor s ním zaznamenala Vlčata.

Kolik jsi vedl táborů?

Ani jeden.

Jaké máš koníčky?

Všechny mi už pochcípali. Dříve to byl oddíl, ale teď už nemám čas. Rád chodím na hokej.

Umiš morseovku?

No, haha, možná ještě jo. Co to je? –
• – | – – – | • • • | • – | |

Jaká byla tvoje nejmilejší hra?

Bylo jich hodně, ale za mlada to byly vala.

Jakou družinu jsi měl jako vedoucí?

Štěhata. To jsou dnešní Stopaři.

Kolik ti je let?

Skoro 50.

Kdy jsi nastoupil do oddílu?

Asi ve 4. třídě. Tak kolem deseti let.

Jak jsi se stal vedoucím oddílu?

Byly zde tak příšerně zlobiví děti, že to na mě hodili a dělal jsem to.

Kolikrát jsi byl na táboře?

Nedělám si čárky, ale hodněkrát.

Kolik umíš šifer?

Možná bych jich dal deset dohromady, ale uměl jsem jich hodně. Dnes si hlavně pamatuju baroneliu a všelijaké šneky.

Kdy ses narodil?

1999

– 51 (31)

1968

Jaké máš nejmilejší přátele?

Lidi, kteří chodili do tohoto oddílu.

Proč máš přezdívku Kosa?

Prý jsou dvě varianty, ale asi hlavně podle příjmení. Já se jmenuju Mráz a když je mráz, tak je kosa. Tu druhou variantu si nepamatuju.

Umiš nějaký uzly?

No, vem si provázek a budeme závodit.

(Uzly vymýšlí Aneta)

Ambulák – Mám.

Lodní – Jak to vypadá, a jo, mám.

Dračí – Budu mít asi krátkej provázek.

Zkracovačka – Nevím, jestli to ještě udělám... Mám.

Pouta – Jednoduchý, mám.

Křížová – To není ona, já jsem se do toho zamotal, ale musím ji udělat, když už to dělám tak dlouho,

je to hrozně těžkej uzul.

Autička – Co to je? *(Rybářská spojka - radí Káťa.)* Ježíšmarjá, už je mám.

Dřevařská – Mně vždycky chvíli trvá, než zjistím, co to je, ale zatím jsem všechny udělal.

Škoťák – Lehký.

Liščí – ? *(Liščí tlapka - napovídá Káťa.)* A jo, mám to. Já jsem nevěděl, co to je a nemohl jsem si vzpomenout.

10 uzlů. A uvázal bych i další.

Kdy jsi odešel z oddílu?

Já už nevím, to by se muselo najít v kronice. Já jsem nejdřív odešel z oddílu, pak jsem chvíli pomáhal na táboře a pak už nebyl čas.

Jak dlouho spíš?

Bývalo to lepší, ale když by to šlo, tak 15, 16 hodin by nebyl problém. Normálně spím 7, 8 hodin, ale dříve bych zkousnul i 20.

Jak dlouho vydržíš být vzhůru?

Jak při čem. Při televizi usnu za 5 minut. Jakmile se pustí televize a přestanu se hýbat, tak hned spím. Při nějaké činnosti vydržím tak nějak asi 3 dny.

Umiš skákat přes švihadlo?

Ne.

Jezdíš rád na koni?

Já jo, ale koně to nemaj rádi. Já jsem na ně těžkej.

V kolika zemích jsi byl?

Tak to vezmem, jak to je na tý mapě: Španělsko, Francie, Irsko, Anglie, Německo, Lucembursko, Holandsko, Belgie, Polsko, Rakousko, Maďarsko, Itálie, Slovensko.

A Malta?

Ne. Kdysi dávno jsem byl v Jugoslávii, pak Rumunsko a ČR.

V Rusku taky?

Ne. Tak asi v patnácti zemích. Pod patnáct nejdu.

Co děláš za práci?

Jezdil jsem s kamionem, ale teď je jich moc, a tak se o ně starám.

Takže autobazar?

No, za chvíli z toho bude.

Chtěl by ses vrátit zpět?

Chtěl bych, ale ono to už asi nejde, vy přestárly neberete. Jsou to nejhezčí vzpomínky.

Znáš nějaké dnešní družiny?

(čte nástěnku) Myšky, Lvíčata.

A co jsme my?

Jé, jste Myšky? Vlčata? Tak napodruhý. Já když jsem chodil do družiny, tak jsme se jmenovali Šipka. Dokonce znám začátek pokřiku: „Šipka kupředu vždy míří, volá na nás: Pionýři!“ A končilo to „Hurá, hurá, hurá“. A ještě tam něco bylo, ale to už nevím co.

Umiš slaňovat?

No, ale to když jsem byl ještě v družině jako vy, tak to se to ještě nedělalo. Jednou jsem to zkoušel na vývratu a ono to nějak prasklo a od té doby neslaňuju.

Pod kým to prasklo?

Pode mnou.

Jaké máš doma zvíře?

Pejska, králíka. Šedivýho. Morčata už nemáme.

Jaké ti chutná jídlo?

Mám nejradši prasátko na všechny způsoby.

Které jídlo nemáš rád?

Takovou tu univerzální omáčku s kolínkami nebo rejží.

Na jaké chování nebo člena jsi alergický?

Člena neřeknu. Lhát neumím, nebudu, a odpovídat na to taky nebudu, neřeknu. Jinak jsem alergickej na toho, kdo je strašně nafoukanej. To nesnáším.

Dokážeš rozdělát oheň ze tří sirek?

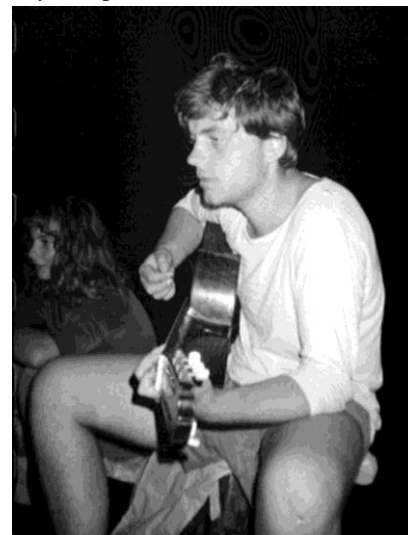
No, určitě. Dřívka jsem to zkoušel taky, ale nešlo mi to. To se přiznám

Znáš nějaké bobříky?

Znal jsem, protože byly všechny povinný.

A jaké?

Hlavně bobříky hladu, pak odvahy, síly a... poradte mi někdo.

CELOTÁBOROVÉ HRY (2)

4. Rena 2

Celotáborová hra v roce 1978 přímo navazovala na Renu z roku 1972. Často se však stává, že dvojka zůstává dvojkou a bylo to tak i v tomto případě. Hra nebyla špatná, ale nebyla zase tak vyjímečná.

Při úklidu na začátku tábora našel Šed'a při zametání střechy kuchyně jakýsi podivný podlouhlý trojkřídlý předmět z bílé až bezbarvé hmoty. Na doporučení vedoucích jej tam nechal. Večer se pak odtud ozval hlas, který za doprovodu různých mimozemských zvuků oznámil, že onen předmět byl zde zanechán sondou Rena a zprostředkovává spojení s mimozemšťany a že kontrolní testy táborníků budou pokračovat. Hlas se během tábora ozval celkem asi čtyřikrát. Na druhé vysílání byl již pan Macek připraven a vytasil se s kazetovým magnetofonem a mikrofonem, aby vysílání nahrál. Což se mu podařilo, takže si hlášení táborníci přeřáli ještě jednou.

Když se však měl hlas ozvat znovu, byli zrovna Mackovi mimo tábor, a tak magnetofon k nahrávání připravoval Láďa Novák. Nepodařilo se mu však najít mikrofon, a tak sebevědomě prohlásil, že tento magnetofon má mikrofon vestavěný, a odnesl jej na střechu kuchyně. Udělal by asi lépe, kdyby se o mikrofonu vůbec nezmiňoval, protože by si toho asi málokdo všiml. Takhle to ovšem praštilo do uší například Šed'u a Fanase, kteří stejný magnetofon měli doma, a tak věděli s jistotou, že tento magnetofon vestavěný mikrofon nemá. A jiným všímavým jedincům vrtalo hlavou, proč předtím použil pan Macek samostatný mikrofon a teď na jednu není potřeba.

Vám už je určitě od začátku jasné, že onen hlas byl nahrán na mag-

Nástup do akce (Hryzely 1978)

netofonu, který při prvním vysílání byl na střechu kuchyně tajně položen a při dalším vysílání tam byl pokládán již zcela veřejně. Záznam byl natočen v kolínském divadle díky panu Hruškovi, otci jednoho člena oddílu, který zde pracoval jako zvukař.

Ono „odhalení“ samozřejmě neznamenalo konec hry. Kluci to neřekli veřejně, i když úplně pro sebe si to taky nenechali. Důsledkem však bylo, že silně poklesl počet „věřících“.

5. Mimozemšťané přicházejí

Jak už bylo řečeno na začátku, některé hry vlastně nebyly žádné hry o body, ale byl to prostě jenom sehraný příběh. Nebylo samozřejmě možné každé dva roky opakovat hru s podobným námětem. Takže v roce 1980 byla celotáborová hra o něčem úplně jiném.

Jednoho večera, když všichni seděli u ohně, se náhle mezi stany objevily dvě postavy ve skafandrech, v ruce něco jako baterku a těžkopádnými kroky pokračovaly po tábořišti. Účinek byl vskutku velkolepý. Když se postavy uprostřed tábořiště zastavily a nemotorně se otočily směrem k táborníkům, mezi kterými zavládla hysterie (zejména mezi dívčí částí) a ti, co stáli nejbližší, začali dost rychle couvat. Fanas necouval, ale padl lavičku.

„Fáňo, počkej, nevíš, kdo to je,“ brzdil ho Láďa Novák.

„To je mi jedno, jestli půjde blíž, tak mu ji natáhnu,“ tvářil se Fanas s lavičkou odhodlaně.

Obě postavy si to rozmyslely a nevrženě pokračovaly do kuchyně. Jeden mimozemšťan si to nějak špatně vypočetl, netrefil se do jídelny, ale narazil na roh kuchyně a zanechal otisk „baterky“ na jídelníčku. Oba pak prošli do kuchyně a zmizeli. A s nimi zmizela i Láďova sestra Pavlínka, která ještě něco v kuchyni připravovala. Zůstala po nich jen zpráva, ve které se pravilo, že jsou mimozemšťané a že Pavlínku vrátí za dva dny o půlnoci na kopci za Vavříneckým potokem u chatové osady poblíž tábora ROH ZPA Pečky. Chtěli za ni vzorky lidské potravy.

Vedoucí se tvářili překvapeně, Láďa se nejdřív jich, pak i nejstarší družiny Lvícat ptal, jestli si náhodou nepozvali nějaké kamarády na přepad. Nikdo se k ničemu nepřiznal.

Za dva dny v noci byli vzbuzeni táborníci, kteří se dobrovolně přihlásili na noční výpravu. Láďa se vytasil s vysílačkou a navázal spojení s oddělením VB Kouřim, aby byla jistota, kdyby se náhodou jednalo o nějakou léčku. Když dorazili na místo, nečekali dlouho. Na kopci se rozsvítilo ohnivě světlo a objevily se obě postavy. Průzkumníci vyslali Mikiho a Adama, aby předali vzorky potravy. Ne že by ti dva příliš věřili na ufony, ale trému měli. Adam v ruce sklenici se vzorky a plnou hlavu setkání s mimozemskou civilizací náhle zahučel do nějaké jámy, protože se nedíval pod nohy. Sklenici ale stále držel v ruce. Vyškrábal se ven a pak oba předali vzorky. Po chvíli světlo po-

Tábor 1980 byl proslulý především samým bahnem

haslo a k Průzkumníkům čekajícím dole na cestě se připojila Pavlínka. Když se jí všichni vyptávali, co dělala, nevěděla. Nepamatovala se na nic od chvíle, kdy ji mimozemšťané překvapili v kuchyni.

Vyluštění této záhady se v září dozvěděli, jak už bylo tradicí, také noví instruktoři Myška, Želva, Fanas, Jíra a Šed'a a spolu s nimi i Maka, Káče a Martin Bělík, kteří odešli, aby založili svůj oddíl Bobří (pozdější Žlutý Kvítek). Jak to tedy tenkrát bylo? O akci vědělo jen pár lidí a přišel s ní pan Mokřý, který tábořil se svým oddílem v Maloticích. Akci prováděl on sám s jednou vedoucí v protichemických oblecích. S Pavlínkou byli samozřejmě domluveni. Potřebovala si něco zařídit v Kolíně, a tak se toho využilo. Vysílačku, kterou měl Láďa k dispozici, zapůjčil samozřejmě také pan Mokřý a on sám byl na druhé straně spojení, nikoli tedy VB Kouřim. A ten otisk baterky na jídelníčku? Ve „skafandrech“ bylo totiž takové vedro, že ubohým mimozemšťanům se potily zorníky a pořádně neviděli na cestu.

Oddíl pana Mokřého samozřejmě také o nic nepřišel. Stejnou šou na malotickém tábořišti předvedli na oplátku o pár dnů později Láďa s Mákem.

6. Ještě jednou mimozemšťané

Rok 1983 byl rokem změn a nejistoty. Oddíl přišel o hryzelské tábořiště, dosavadní vedoucí oddílu Láďa Novák ukončil činnost a shodou okolností odchází trvale nebo dočasně i další vedoucí. Vedoucích bylo tak málo, že se na pořádání tábora museli Průzkumníci spojit s Bobry, dnešním Žlutým Kvítkem.

Tábor se tenkrát konal na malotickém tábořišti, kde dříve tábořil pan Mokřý. Ten už se svým oddílem skončil, ale Průzkumníkům tehdy hodně se zajištěním tábora pomohl. Podle toho také vypadalo vybavení. Ve stanech vedoucích byly hlasité telefony spojené linkou se stanem hlavního vedoucího Fanase, kde byla telefonní ústředna. Hned pod ní byla instalována ústředna poplašného zařízení, tzv. hlídač. To byl tenký drátek, který se natáhl okolo hlídaného objektu a jeho konce se připojily do ústředny. Pokud byl drátek nepřerušovaný, elektrický obvod byl uzavřen a vše bylo v pořádku. Když přišel diverzant, drátek nevědomky přetřhl,

obvod se přerušil a ústředna spustila poplach. Tímto způsobem byl hlídán zásobák, kuchyň a vlastní tábor.

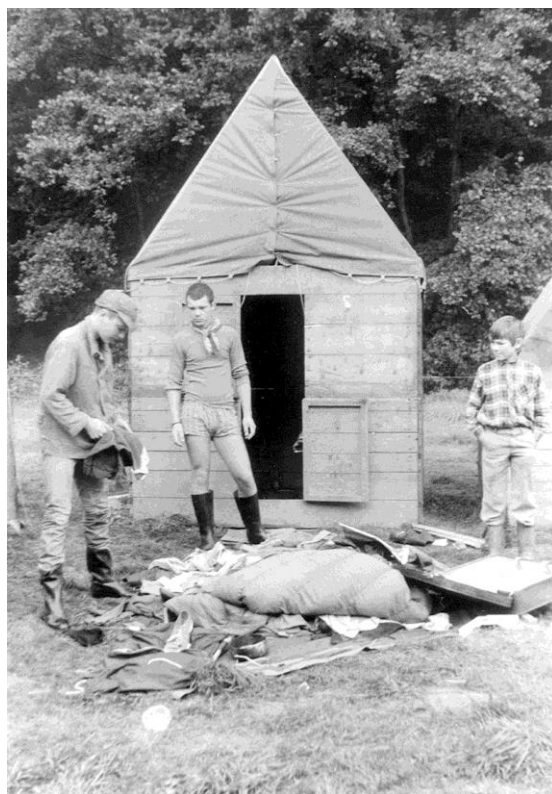
Tenkrát se mimo jiné přišli na tábor podívat v noci také bývalí členové oddílu Kosa a Charlie. Dopadli bidně, protože dupali jako sloni a strhli přitom hlídač i s plotem. Ani z toho nebyl poplach, protože jako naschvál měli hlídku dva velcí borci Cvrček a Pavel (Meloun) z Bobřů a bez nějakých cavyků oba diverzanty zneškodnili.

Sólová akce jim tedy nesvědčila, ale Fanas se s nimi dohodl na organizované noční akci. V této hře měli představovat dva mimozemšťany, kteří nouzově přistáli u památníku na kopci nad obcí Ždánice. Nouzové vysílání měli provádět morseovkou.

Způsob předání zprávy táborníkům byl docela zajímavý. Šed'a totiž zjistil, že hlasité telefony mají stejný konektor jako magnetofon. Když telefon připojil k magnetofonu, podařilo se mu nahrát telefonní hovor. Navíc bylo možné k telefonu připojit klíč (to je to tlačítko na morseovku), takže nahrát celou zprávu na magnetofon nebyl problém. Pak si Šed'a půjčil od Haňary druhý magnetofon a nahrával zprávu pořád za sebou dokola, až byla kazeta plná.

Po večerce odnesl magnetofon do zásobáku, připojil jej na vedení od hlídače, Fanas ve stanu přepojil toto vedení do telefonní ústředny a propojil všechny telefony. Pak už stačilo v zásobáku stisknout tlačítko a ve všech telefonech se rázem ozvala morseovka. Byl vyhlášen poplach a táborníci šli k telefonům luštit. Někteří koumáci sice pátrali, kdo to vysílá, ale nikdo nechyběl a všechny telefony pípaly. Možnost vysílání ze záznamu je nenapadla.

Družiny vyfasovaly od pana Mokřého vysílačky a vyrazily do Ždánic. Každá šla jinou trasou. Například Fanas a Želva se svou družinou zabloudili až do Kravína. Vysílačku v táboře obsluhoval další býva-

Staří mazáci Adam a Čert mají leták, Dodo kupodivu ne (Malotice 1983)

lý člen oddílu Honza Soukup, který byl zrovna na návštěvě. Pořád se dožadoval různých zpravodajských podrobností, aby se nenudil. A teď si představte, že jste zabloudili do Kravína, kde nemáte co dělat, všude hrobové ticho a najednou vám do toho začne hulákat vysílačka. Zatímco ostatní družiny se při odposlechu dobře bavily, Fanas dostal vztek:

„Drž už hubu, nebo nás tady někdo sejme,“ prohlásil do éteru a vypnul na nějakou dobu vysílačku.

Mimozemšťané byli posléze zachráněni, družiny se vrátily zpět do tábora a akci zakončil velkolepý ohňostroj.

Pokud nějaký pamětník nesouhlasí s tím, že by Kosa v té době už byl bývalým členem oddílu, je k tomu třeba dodat jen tolik, že přijel na konec tábora absolvovat instruktorské zkoušky spolu se svými vrstevníky Kozou, Čertem, Adamem, Mary, Jenufou a dalšími a do oddílu se zase vrátil.

Tato akce byla také posledním působením pana Mokřého v oddíle Průzkumník. A tím skončila i série her o mimozemšťanech.

Pokračování příště - Alvarez

BAVÍME SE NA NÁŠ ÚČET

Igrid na vyčuhující větev:

Nečum na mě!

Aleš a Zuzka pomáhají v Českovovicích balit malým dětem batohy.

Aleš: Podívej, jak maj lehký batoh.

Zuzka: Vždyť je taky dvakrát větší.

Blondák: Amerika je ještě daleko!

Blondák na voru na Stvořidlech před namočením a po namočení

*Každý příkop může posloužit jako odpočívadlo, pokud v něm není voda.
Zatíší s „padlými“ fotografuji Jaruška a Zuzka.
(Veselice u Blanska)*

Blondákův veleskok na Malé Skále